

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro mœrore atq[ue] dolore B. V. Mariæ, ob ferocissimam
captione[m], immanissima[m] ad terram prostrationem,
crudelissimaq[ue] filij ligatione[m], ob scandalum deniq[ue] in fide &
fugam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

cepturus quicquid illi dare vellent. Pro hac mœstitia & dolore tuo pro omnibus itidem miserandis suspirijs, amarissimis lachrymis & flebilibus vocibus tuis te benedico, milliesq; saluto: Ave sanctissima, felicissima & in æternum benedicta Dei genitrix, dulcissima virgo Maria, Amen.

Pro charitate, misericordia & compassione erga omnes, præcipue ad inimicos, pro item mititate & patientia in aduersis, Precatio III.

O Réuerendissima virgo ac mater Dei dignissima, ve inam tuis interuenientibus precibus ac meritis, omnibus tuis mœstitudinibus atque doloribus, cunctis miserandis suspirijs & calidis lachrymis impetres mihi à dilecto filio tuo, qui te, nihil vnquam negans, honorat, vt omnem in me exurat & extinguat amaritudinem, malevolentiam, rancorem, displicentiam & odium, infundatq; mihi ex corde suo dulcissimam atque mitissimam perfectam charitatem, pietatem, misericordiam & compassionem ad omnes præsertim inimicos, persecutores aut me calumniantes, vt illos pie supportem, illis ignoscam, nihil eis imputem, nunquam me eis acerbum, durum aut iracundum, sed iugiter leuem, dulcem & benignum exhibeam: omnibusq; ipsius exemplo, bona pro malis rependam, omnesq; ardentissimo amore diligam, quo vel sic incomprehensibili mansuetudini, admirandæ benignitati, humilitati ineffabili, & immensæ bonitati filij tui in ferocem, improbum & infidelem discipulum proditorem suum aliqua ex parte respondeam, meq; conformem. Insuper ô inclita, creaturarumq; omnium excellentissima Dei mater clementissima virgo Maria, præserua & tu me, quæso te humiliter, suppliciter affectuosissime, ne repentina ira aut vlciscendi passio in quibusuis calibus aduersis, ad reddendam increpationem aut vltionem, vel ad murmurationem, seu indignationem impatientiam me inflammet: sed statim recordatio amarissimæ passionis filij tui, ipsiusq; patientissimæ benignitatis, ad voluntariam me roboret patientiam, cū desiderio adhuc grauiora pro sui tuiq; amore sustinendi, vt omnia aduersa, iniurias, increpationes siue iustæ siue iniustæ mihi illatas, patienti animo de manu eius humiliter suscipiam, & illum amicum fidiorem mihi ex animo credam, qui durius me arguit & præmit, beneficijs quoque & obsequijs singularibus eum placare & reconciliare, perfectiusq; diligere studeam, Amen.

Actio gratiarum pro mœrore atque dolore à benedicta Dei genitrice semper virgine Maria, ob ferocissimam captiorem, immanissimam ad terram prostrationem, crudelissimamq; filij ligationem, ob scandalum denique in fide & fugam discipulorum, perpeffo.

THRENOS IV.

Dignissima Dei genitrix, fidelissima ac dilectissima nostrum omnium mater & aduocata, in æternum benedicta virgo Maria, en intimo cum mœrore Matt 26. commentoro ac repræsentato afflictissimo cordi tuo virgineo, tristissimæq; Ioan. 18. animæ tuæ inturiosam illâ ac crudelissimam filij tui captiuationem, qua ab inimicis suis, sacrilegas in eum manus iniicientibus, feraliter ac atrociter est captus, multisq; iniurijs & contumelijs affectus. Alius enim illi pilos capitis, alius barbæ vellebat. Hic pectori, ille collo manus iniecit. Ille in faciem, alius in collum, atque Ibide. alium caput sanctissimum pugnos impingebat. Memor præterea sis quia vnico verbo supinos eos paulò ante deiecerat in terrâ: nimio ideo furore ac rabie perciti &

ti & ipsum vicissim continuo immitissimè supinum iactabant in terram, insidiatèq; pectori eius, in amabilem ac sacratissimam faciem, & in os eius venerandum tot ingerebant phlegmata, calcantes in super pectus, & eius latera pedibus contundentes, vt intercluso halitu, suffocatus expirasset, nisi diuinitatis fuisset potentia conseruatus.

Heu quot adhuc blasphemias in innocentissimam ac virtuosissimam vitam, in maiestatemq; ipsam diuinam, quot contumelias & exprobrationes, quot sceda probrosaq; cognomina dulcis ac mitissimus filius tuus audire proculdubio coactus fuit. O quam turpiter, quamq; miserè Dominum gloriæ tractauerunt canes illi spurcissimi. O quis cogitare sufficiat, quantam ferocitatem, nequitiam, afflictionem, contemptum & ignominiam lupi illi rapacissimi amabili & innocenti filio tuo Domino meo irrogarint? Fecerunt in eum, ait Euangelista omnia quæcunque voluerunt.

Mat. 9.

Quis verò iam æstimare fatis possit quænam canes illi rabidi & famelici leones in agnum innoxium machinati sint, si fecere quicquid illis placuit? Credo quidem quod mens nulla capere, quod nullius cor perscrutari possit, te dempta dulcissima matre, quæ plena eras Spiritu sancto, quàm inhumaniter benignissimum filium tuum tractauerint, vtpotè tamdiu quæsitum & expectatum ad mortem, cuiq; tot iam minas intulerant, quemq; in sua iam habebant potestate. Quicquid diu ante ferocitatis, malitiæ, inuidentiæ & contemptus mente conceperant, iam totum simul in ipsam absque dubio effuderunt. Quamuis autem quicquid fallaci ac tyrannico corde conceperant in ipsum exercerent, nec tamen sicis eorum sanguinaria explebatur: plusq; multo affectu & desiderio quam opere faciebant. Virulentus enim eorum animus quo plus nequitie malitiæque euomebat, eo magis ardebat fraudem fallaciamq; moliri.

Matt. 14.

Post hæc, dum multis & innumeris probis & cruciatibus in eum desæuissent, licet suæ in ipsum necdum satisfecissent malitiæ, manus eius benedictas primo funibus durissimè colligabant: deinde collo eius grauem catenâ ferream iniecerant: tertio fune circû complectuntur corpus eius circa lumbos, vsq; aded sedulo multipliciterq; eum vincientes, ne manus eorum euaderet, admoniti à Iuda, vt cautè eum ducerent: quia veluti magus consueuisset ex intuentium oculis disparere, tum quia insigniter sceleratum & mortis reum volebant significare. Neque enim omnes capti ligabantur, sed ij tantum qui crimina sola morte expianda commiserant, cuiusmodi æstimabant, volebantq; æstimari innocentem & dulcissimum filium tuum, cui nulla vtrquam peccati macula adhæsit: ideoq; tot ei vincula adijciunt. Et enim dulcissima mater cum tã crudeliter vinceretur, & à canibus illis rabidis tam inhumaniter tractaretur, tã turpiter deformaretur, discipuli eius, filij eius, amici eius, quos post te dilectissimam sibi matrem in mundo habebat charissimos, nimio timore cuncta hæc doloroso corde cernentes, perterriti, ipsum omnes in fugam conuersi, reliquerunt inter leones famelicos & lupos sæuissimos, qui non aliter atque canes rabidi eum discerpere & dilaniare æstuabant. Licet verò ipsis non egerit, nec ob recessionem fugamq; eorum optato aliquo sit priuatus solatio: attamen quia eos intimè fidelissimèq; semper amauit, ac velut filios proprios sollicitè custodiuit, sapienterq; instituit, doluit non modicè pro eorum scandalo & infirmitate: compatiēbatur eorum tristitiæ & desolationi, & quam prædixerat

Matth. 26.

Mar. 14.

illis,

illis, disperſioni. Cognouit enim multis eos anguſtijs & preſſuris circumſeptos in via pergentes plorare & ululare vt orphani, vt oues errantes abſque paſtore.

Et procul dubio ingens eos circū dedit dolor & erubeſcentia, cum in fundum ſuum ſeſe recipientes & ad cor reuerſi, ſecum penſarunt, quemnam reliquiſſent, & à quo ſe ſeparariſſent: quod nimirum amabilem magiſtrum & fideliffimum dominum ſuum, tam infideliter deſeruiffent in maxima neceſſitate conſtitutum. Ipiſi verò vt ſaris credibile eſt, vbertim fuderunt lachrymas, fortiter ſua tudere pectora, dicentes: Cur te deſeruimus? Quomodo tam turpiter à te receſſimus? Cur tibi non adhaeruiſſimus? Cur non ad mortem vſque, vt diximus, tibi aſtitimus? Multo nobis melius erat tecum mori, quam ſine te viuere, & ſimilia.

Quid autem te feciſſe & perpeſſam eſſe credendum erit ò moeſtiſſima mater dulciſſimaeq; virgo Maria? O cuius cogitare cor poterit quantam etiam nocte hac triſtiſſima tu perpeſſa ſis crucem & aſſiſtionem, qua dilectus filius vnicum ſolamen cordis tui, manibus eſt traditus hominum impiorum, à proprijs relictus diſcipulis & hominibus vniuerſis inter furentes illos & rabidos canes? O benedicta & ſuauiſſima mater, quam acerba, quam triſtis iſta tibi nox fuit. O quam triſtia verba, quam miſerandos gemitus, quam ignota ad Patrem caeleſtem in caelum ſuſpiria edidiſti. Quam ſeruideo ac deuoto corde caeleſtem patrem rogavi pro filio tuo, totum illum offerens & commendans eidem? O, ò quam moeſtiſſime, ac ſeruenter, ò quam dulciter ac deſideratiſſime corde & ſpiritu totaliter ad filium ingenti ex compaſſione vbertim flens & eiulans amariffime te conuertivi, dicens O Ieſu fili mi, fili mi dulciſſime Ieſu, quis te mihi eripuit? Quis matrem à tam charo ſeparauit pignore? Vt quid non vides te lumen deſiderabile oculorum meorum? Quis det mihi Ieſu fili mi, vt ego pro te patiar, pro te moriar? O Ieſu vnicum cordis mei ſolacium, cur non tecum iui in mortem? cur non conſeſtim te ſecuta ſum aheuntem? O dulcis Ieſu, bone fili, vbinam hodie pernoctas? in cuius es manibus? quidnam modo pateris? O ſi furentes illi canes ſuam in me crudelitatem euomere vellent, tantum vt tu illa ſus abires. O Ieſu ſpes mea, vita mea, dimidium animae meae, dulcedo & conſolatio mea, cur non ipſa pro te mortem excepi, ne viderem in te tantum dolorem cordis mei? Multo quidem mihi dulcius eſſet mori, quam in tantis anguſtijs videre te dulciſſimum vnicum meum. Hoc ſimiliq; modo benedicta & dulciſſima mater teiſam tota illa nocte, flendo, gemendo, quaerendo, lamentando exhaustiſti. Et ſicut dilectus filius tuus omni illa nocte nunquam fuit abſq; cruce, ita neq; tu vno quidem momento diri fuiſti expers. Pro quo dolore ſimul ac mœrore te benedico millieſq; te dulciter ſaluto: Ave dilectiſſima mater & benigniſſima domina mea virgo Maria, Amen.

Pro ſuperbia, vana gloria & omni arrogantiâ extirpatione, propriaq; vilitatis & nihilitatis agnitione, pro ſancto ſui odio, deniq; pro profundiffima humilitate, mitatis ac patientiae inſuſione, Precatio II.

O Potentiſſima caelorum regina ò glorioſiſſima & beatiſſima imperatrix angelorum, ò clementiſſima medicina, reſtauratio, & ſubſidium omnium miſerorum, digniſſima Deipara, virgo Maria, en vt Rex regum & Dominus dominantium, Deus Maieſtaas & æternæ gloriæ, non modo velut ſeruus ſeruorum, ſed etiam iudex ipte creaturarum omnium, velut reus & iniquus fieri dignatus eſt,

zz inſtar